ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIEGBERT ALBER

της 10ης Φεβρουαρίου 2000 *

I — Εισαγωγή

1. Η παρούσα διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά κατ' ουσίαν τα ακόλουθα ερωτήματα: πρέπει, αφενός, να εξεταστεί αν — προστατευόμενα — δεδομένα σχετικά με αροτραίες καλλιέργειες στις οποίες προέβαινε κατά τα προηγούμενα έτη ο προηγούμενος κάτοχος γεωργικής εκμεταλλεύσεως μπορούν να κοινοποιηθούν από το Υπουργείο Γεωργίας στον νέο κάτοχο, προκειμένου για δεδομένα των οποίων είχε ανάγκη ο νέος κάτοχος της εκμεταλλεύσεως για να μπορεί να ζητήσει εγκύρως αντισταθμιστικές πληρωμές συνδεόμενες με την αγρανάπαυση γαιών. Αφετέρου, τίθεται το ερώτημα αν οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιβάλουν κυρώσεις στον αιτούντα ο οποίος προέβη σε ανακριβείς δηλώσεις στην αίτηση καταβολής ενισχύσεως, όταν οι δηλώσεις ήταν ανακριβείς διότι ο αιτών δεν είχε λάβει πληροφορίες εκ μέρους των αρχών. Τέλος, τίθεται το ερώτημα αν οι κυρώσεις αυτές μπορούν να στηρίζονται σε δεδομένα των οποίων δεν επετράπη η κοινοποίηση.

II — Το νομικό πλαίσιο

1. *Το κοινοτικό δίκαιο*

α) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1765/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεγειών [1]

2. Με τον κανονισμό αυτό εισήχθη νέο καθεστώς στηρίξεως για την εξασφάλιση καλύτερης ισορροπίας της αγοράς. Όσον αφορά την ισορροπία της αγοράς, στις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού εκτίθεται ότι:

«ο καλύτερος τρόπος για την επίτευξη αυτού του στόχου είναι η προσέγγιση των κοινοτικών τιμών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών με τις τιμές της παγκόσμιας αγοράς και η αντιστάθμιση της απώλειας εισοδήματος που προκύπτει από τη μείωση των θεσμικών τιμών, με την καταβολή αντισταθμιστικής πληρωμής στους παραγωγούς που σπέρνουν αυτά τα προϊόντα· ως εκτούτου, η επιλέξιμη έκταση θα πρέπει να περιοριστεί στις εκτάσεις που προορίζονται για αροτραίες καλλιέργειες ή στις εκτάσεις για τις οποίες χορη-

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

1 — ΕΕ L 181, σ. 12.

γήθηκαν κρατικές ενισχύσεις στο παρελθόν· [...]». [...]

3. Οι αροτραίες καλλιέργειες στις οποίες αναφέρεται το ανωτέρω χωρίο είναι εκείνες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος I, σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού.

4. Το άρθρο 2 του κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«[...]

2. Η αντισταθμιστική πληρωμή καθορίζεται ανά εκτάριο και κυμαίνεται ανάλογα με την περιοχή.

Η αντισταθμιστική πληρωμή χρησιμοποιείται για εκτάσεις αροτραίων καλλιεργειών ή για την απόσυρση γαιών σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού που δεν υπερβαίνουν την περιφερειακή βασική έκταση. [Η έκταση αυτή] υπολογίζεται ως ο μέσος όρος εκταρίων μιας περιφέρειας [...].

3. Αντί για το σύστημα περιφερειακής βασικής έκτασης, ένα κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόσει ένα σύστημα ατομικών βασικών εκτάσεων [...].

5. Η αντισταθμιστική πληρωμή καταβάλλεται στα πλαίσια:

α) ενός "γενικού καθεστώτος", στο οποίο έχουν πρόσβαση όλοι οι παραγωγοί

ή

β) ενός "απλουστευμένου καθεστώτος", στο οποίο έχουν πρόσβαση οι μικροπαραγωγοί.

Οι παραγωγοί που υποβάλλουν αίτηση για την καταβολή αντισταθμιστικής πληρωμής στα πλαίσια του γενικού καθεστώτος υποχρεούνται να προβούν σε προσωρινή παύση της καλλιέργειας τμήματος των γαιών της εκμετάλλευσής τους έναντι αντιστάθμισης.

[...]»

5. Το άρθρο 7 του κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Η υποχρέωση της προσωρινής παύσης της καλλιέργειας γαιών για κάθε παραγωγό που υποβάλλει αίτηση για την καταβολή αντισταθμιστικών πληρωμών στα πλαίσια του γενικού καθεστώτος, καθορίζεται:

[...]

— στην περίπτωση ατομικής βασικής έκτασης, ως ποσοστιαία μείωση της συγκεκριμένης βασικής του έκτασης.

[...]

Η παύση της καλλιέργειας γαιών θα πραγματοποιείται με βάση ένα σύστημα εναλλαγής [...]».

Η υποχρέωση αγραναπαύσεως που ίσχυε κατά την εν προκειμένω κρίσιμη χρονική περίοδο αφορούσε το 10 % των καλλιεργούμενων γαιών.

β) Κανονισμός (ΕΟΚ) 3508/92 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1992, για τη θέσπιση ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων [2]

6. Όπως εκτίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού αυτού, πριν από τη θέσπισή του, «[...] εξαιτίας ανομοιογενών διαρθρώσεων των διαφόρων καθεστώτων ενίσχυσης, η διαχείρισή τους καθώς και ο έλεγχός τους από τα κράτη μέλη [πραγματοποιούνταν] σύμφωνα με ειδικούς για κάθε καθεστώς κανόνες· [...] εντούτοις, στο πλαίσιο της αναμόρφωσης της κοινής γεωργικής πολιτικής, με τον νέο προσανατολισμό των ήδη υφισταμένων μέτρων αγοράς, η Κοινότητα προσφεύγει σε μεγάλο βαθμό, τόσο στον τομέα φυτικής παραγωγής όσο και στον τομέα ζωικής παραγωγής, στις άμεσες ενισχύσεις στον παραγωγό· [...] για να προσαρμοστούν οι μηχανισμοί διαχείρισης και ελέγχου στη νέα κατάσταση και για να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητά τους, είναι αναγκαίο να δημιουργηθεί ένα νέο ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου [...]». Από τις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού προκύπτει επιπλέον ότι αυτό το νέο σύστημα πρέπει επίσης να συμβάλλει στην αποφυγή και στις κυρώσεις των ανωμαλιών. Το ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου προβλέπει κατ' ουσίαν ότι τα κράτη μέλη καθιερώνουν μηχανογραφημένες βάσεις δεδομένων και καταγράφουν τα στοιχεία που προκύπτουν από τις αιτήσεις καταβολής ενισχύσεων.

2 — ΕΕ L 355, σ. 1.

Οι εν προκειμένω ασκούσες επιρροή διατάξεις προβλέπουν τα εξής:

7. Άρθρο 2

«Το ολοκληρωμένο σύστημα περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) μηχανογραφημένη βάση δεδομένων·

β) αλφαριθμητικό σύστημα αναγνώρισης των αγροτεμαχίων·

[...]

δ) αιτήσεις ενίσχυσης·

ε) ολοκληρωμένο σύστημα ελέγχου.»

8. Άρθρο 3

«1. Στη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων καταγράφονται, για κάθε γεωργική εκμετάλλευση, τα στοιχεία που προέρχονται από τις αιτήσεις ενίσχυσης. Αυτή η βάση δεδομένων πρέπει ιδίως να επιτρέπει την απευθείας και άμεση πρόσβαση στα στοιχεία που αφορούν τουλάχιστον τα τρία τελευταία ημερολογιακά έτη ή/και τις τρεις τελευταίες διαδοχικές περιόδους εμπορίας, τα οποία διαθέτει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους.

[...]».

9. Όσον αφορά την προστασία των δεδομένων, το άρθρο 9 προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν την προστασία των συλλεγομένων στοιχείων» [3].

γ) Κανονισμός (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων [4]

10. Σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού αυτού, οι εν λόγω λεπτομέρειες

3 — Οι εν προκειμένω ισχύουσες εθνικές διατάξεις περιλαμβάνονται στον Data Protection Act του 1984.

4 — ΕΕ L 391, σ. 36.

εφαρμογής θεσπίστηκαν με σκοπό την αποφυγή ή τις κυρώσεις των ανωμαλιών και της απάτης. Προς τούτο, το άρθρο 9 προβλέπει κυρώσεις κλιμακούμενες αναλόγως της σοβαρότητας των ανωμαλιών.

Το άρθρο 9 προβλέπει τα εξής:

«[...]

2. Όταν διαπιστωθεί ότι η δηλωθείσα έκταση στην αίτηση ενίσχυσης υπερβαίνει την καθορισθείσα έκταση, [...] η πράγματι καθορισθείσα έκταση μειώνεται:

— κατά το διπλάσιο της διαπιστωθείσας υπέρβασης όταν η εν λόγω υπέρβαση είναι μεγαλύτερη από 2 % [...] και ισούται με το 10 %, το πολύ, της καθορισθείσας έκτασης,

— κατά 30 % όταν η διαπιστωθείσα υπέρβαση είναι μεγαλύτερη από το 10 % και ίση με το 20 %, το πολύ, της καθορισθείσας έκτασης.

Στην περίπτωση που η διαπιστωθείσα επιπλέον έκταση είναι μεγαλύτερη από το 20 % της καθορισθείσας έκτασης, δεν χορηγείται καμία ενίσχυση σχετική με την έκταση.

Εντούτοις, εφόσον πρόκειται για, εσκεμμένα ή λόγω σοβαρής αμέλειας, ψευδή δήλωση:

— ο εν λόγω κάτοχος της εκμετάλλευσης δεν δύναται να επωφεληθεί από το συγκεκριμένο καθεστώς χορήγησης ενίσχυσης στα πλαίσια του εν λόγω ημερολογιακού έτους

και

— σε περίπτωση ψευδούς δήλωσης που έγινε εσκεμμένα, δεν δύναται να επωφεληθεί από οποιοδήποτε καθεστώς χορήγησης ενίσχυσης [...] στα πλαίσια του επομένου ημερολογιακού έτους [...]

Οι μειώσεις αυτές δεν εφαρμόζονται αν, για τον καθορισμό της έκτασης, ο κάτοχος της εκμετάλλευσης αποδείξει ότι έχει βασιστεί ορθά σε, αναγνωρισμένες από την αρμόδια αρχή, πληροφορίες.

[...]»

2. Η εθνική διοικητική διαδικασία

11. Όσον αφορά την εξέλιξη της εθνικής διαδικασίας σχετικά με τις αιτήσεις καταβολής ενισχύσεων, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει τα εξής.

«Στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι αιτήσεις πληρωμών για αρόσιμες εκτάσεις πρέπει να υποβάλλονται επί εντύπου ΟΣΔΕ [5] περιλαμβάνοντος δύο μέρη: ένα κύριο έντυπο (Base Form) και ένα έντυπο για τα σχετικά με τα αγροτεμάχια στοιχεία (Field Data Printout). Το τελευταίο αυτό έντυπο περιλαμβάνει κατάλογο των διαφόρων αγροτεμαχίων του αιτούντος· για κάθε αγροτεμάχιο, ο κάτοχος της εκμεταλλεύσεως πρέπει να αναφέρει την πραγματοποιούμενη καλλιέργεια ή αν το αγροτεμάχιο είναι σε αγρανάπαυση. Κάθε έτος, το καθού αποστέλλει σε όλους όσους ζητούν την καταβολή πληρωμών για αρόσιμες εκτάσεις και εξακολουθούν την εκμετάλλευση των ίδιων εκτάσεων ένα μηχανογραφημένο έντυπο περιλαμβάνον όλα τα στοιχεία που αυτοί προσκόμισαν με την αίτησή τους του προηγουμένου έτους. Ο κάτοχος της εκμεταλλεύσεως πρέπει συνεπώς να επιφέρει απλώς τις αναγκαίες τροποποιήσεις συμπληρώνοντας την αίτησή του που υποβάλλεται επί του ΟΣΔΕ.

Κάθε κύριο έντυπο χρησιμοποιούμενο από το καθού επιβάλλει την υποχρέωση στον αιτούντα να δηλώσει ότι οι εκεί περιλαμβανόμενες πληροφορίες είναι ακριβείς και ότι "μπορούν να διαβιβαστούν εμπιστευτικώς από τη γεωργική υπηρεσία (τις γεωργικές υπηρεσίες) σε προσηκόντως εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους για να επαληθευθεί η ακρίβειά τους, να εκτιμηθεί το καλυπτόμενο από την αίτηση αυτή καθεστώς (καθεστώτα) ή για να χρησιμεύσουν για τα λοιπά καθήκοντα που ασκούν οι οικείες γεωργικές υπηρεσίες".

Λόγω της απαιτήσεως αυτής που επιβάλλεται από το κύριο βρετανικό έντυπο, ο κάτοχος εκμεταλλεύσεως λαμβάνει, κατά το πρώτο έτος της εκμεταλλεύσεως ενός αγροτεμαχίου, ένα λευκό έντυπο όσον αφορά τα σχετικά με τα αγροτεμάχια στοιχεία και θεωρείται ότι πρέπει να συλλέξει τις πληροφορίες που θα περιλαμβάνονταν στο έντυπο αυτό από πηγές άλλες πλην του Ministry of Agriculture, Fisheries & Food [6]. Στην περίπτωση κατά την οποία ο κάτοχος εκμεταλλεύσεως μπορεί να αποδείξει στο καθού τη συνδρομή εξαιρετικών περιστάσεων ή ότι εξάντλησε όλα τα συνήθη μέσα για να συλλέξει τις πληροφορίες τις οποίες περιλαμβάνει κανονικά το έντυπο σχετικά με τα αναφερόμενα στα αγροτεμάχια στοιχεία, το καθού μπορεί να κοινοποιήσει στον κάτοχο της εκμεταλλεύσεως ορισμένες από τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο έντυπο αυτό.»

III — Τα πραγματικά περιστατικά

12. Το ζεύγος Fisher, προσφεύγοντες στην κύρια δίκη (στο εξής: προσφεύγοντες), εκμεταλλεύονται τρία αγροκτήματα. Μέχρι το 1995, δύο από τα αγροκτήματα αυτά, τα οποία είναι ιδιοκτησίας της εταιρίας Flint Co. Ltd (στο εξής: Flint) είχαν εκμισθωθεί στον Nicholson. Το 1994, έναντι του τελευταίου κινήθηκε διαδικασία πτωχεύσεως και η σύμβαση μισθώσεως καταγγέλθηκε. Η Flint δεν ανέκτησε τις εκμεταλλεύσεις πριν από το τέλος Οκτωβρίου του 1995.

5 — Έντυπο του ολοκληρωμένου συστήματος διαχειρίσεως και ελέγχου.

6 — Στο εξής: το καθού.

13. Κατά το θέρος του 1995, ήτοι πριν από την ανάκτηση των εκμεταλλεύσεων, εκπρόσωποι της Flint ζήτησαν από τον Fisher να εξετάσει τις καλλιέργειες των δύο αγροκτημάτων για να καθορίσει εκείνες που θα μπορούσαν να ευδοκιμήσουν. Η εξέταση πραγματοποιήθηκε από τον Fisher, συνοδευόμενο από ειδικευμένο αγρονόμο.

14. Μετά την ανάκτηση των αγροκτημάτων από την Flint κατά τα τέλη Οκτωβρίου του 1995, οι προσφεύγοντες άρχισαν να τις εκμεταλλεύονται. Πρόθεσή τους ήταν να προβούν στην παύση της καλλιέργειας ορισμένων αγροτεμαχίων και να ζητήσουν ενισχύσεις για την αγρανάπαυση.

15. Ούτε ο Nicholson ούτε άλλο πρόσωπο ενεργούν για λογαριασμό του παρέσχε πάντως στους προσφεύγοντες πληροφορίες σχετικά με την προηγούμενη εκμετάλλευση των αγροκτημάτων. Στις αρχές του Νοεμβρίου 1995, οι προσφεύγοντες ζήτησαν από το καθού να τους παράσχει τις πληροφορίες αυτές, εφόσον δεν είχαν κατορθώσει να τις αποκτήσουν από άλλη πηγή. Ζήτησαν ειδικότερα διευκρινίσεις σχετικά με τις επιλέξιμες ζώνες για τις αντισταθμιστικές πληρωμές λόγω παύσεως της καλλιέργειας εκτάσεων και τα έντυπα των προηγουμένων ετών σχετικά με τα αφορώντα τα αγροτεμάχια στοιχεία. Επικαλούμενη τον νόμο του 1984 περί προστασίας των δεδομένων (Data Protection Act), η αρμόδια αρχή, με έγγραφο της 7ης Νοεμβρίου 1995, αρνήθηκε να παράσχει τις ζητούμενες πληροφορίες, δηλώνοντας συγχρόνως ότι, «αν, για εξαιρετικούς λόγους, είναι αδύνατο να αποκτήσετε τις αναγκαίες πληροφορίες από τις υποδεικνυόμενες πηγές, θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε το ενδεχόμενο να σας κοινοποιήσουμε ορισμένες βασικές πληροφορίες σχετικά με τις εκτάσεις».

16. Με έγγραφο της 21ης Νοεμβρίου 1995, η αρμόδια αρχή δέχθηκε ότι οι προσφεύγοντες είχαν εξαντλήσει όλα τα συνήθη μέσα για να αποκτήσουν τις ζητούμενες πληροφορίες και τους παρέσχε ορισμένα βασικά στοιχεία σχετικά με τις εκτάσεις των δύο αγροκτημάτων καθώς και τις πληροφορίες αναφορικά με τις εκτάσεις που είχαν τεθεί σε αγρανάπαυση κατά τα προγενέστερα έτη. Ουδεμία πληροφορία παρασχέθηκε πάντως όσον αφορά τις προηγούμενες καλλιέργειες των εκτάσεων σύμφωνα με τα έντυπα των προηγουμένων ετών αναφορικά με τα στοιχεία των αγροκτημάτων.

17. Όταν οι πληροφορίες αυτές περιήλθαν στους προσφεύγοντες, αυτοί είχαν ήδη προβεί στη σπορά ενός μέρους των εκτάσεων, σκόπευαν δε να προβούν στην καλλιέργεια του υπολοίπου μέρους την επόμενη άνοιξη.

18. Στις 3 Μαΐου 1996, οι προσφεύγοντες υπέβαλαν στην αρμόδια αρχή το έντυπο αιτήσεως καταβολής αντισταθμιστικών πληρωμών λόγω αγραναπαύσεως. Στις 26 Νοεμβρίου 1996, ενημερώθηκαν ότι, στο πλαίσιο της εξετάσεως της αιτήσεώς τους, είχε αποκαλυφθεί ότι δύο αγροτεμάχια δεν ήταν επιλέξιμα για τις πληρωμές λόγω αγραναπαύσεως για τον λόγο ότι στις εκτάσεις αυτές είχαν πραγματοποιηθεί καλλιέργειες και επομένως δεν έπρεπε να διενεργηθούν οι εν λόγω πληρωμές.

19. Σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού 3887/92, στους προσφεύγοντες επιβλήθηκαν

στη συνέχεια κυρώσεις διότι είχαν προβεί στην αγρανάπαυση εκτάσεων οι οποίες δεν ήταν επιλέξιμες.

20. Οι Fisher άσκησαν προσφυγή κατά της αποφάσεως περί επιβολής κυρώσεων. Δεδομένου ότι η προσφυγή τους απορρίφθηκε, κίνησαν διαδικασία δικαιοδοτικού ελέγχου ενώπιον του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court), ζητώντας την έκδοση διατάξεως certiorari ακυρώνουσας την απόφαση της αρμόδιας αρχής περί της επιβολής κυρώσεων, καθώς και την καταβολή αποζημιώσεως. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, οι προσφεύγοντες υποστήριξαν ότι η πλάνη στην οποία υπέπεσαν όταν προέβησαν στην παύση της καλλιέργειας μη επιλέξιμων εκτάσεων οφειλόταν αποκλειστικά στην άρνηση της αρμόδιας αρχής να τους παράσχει τις πληροφορίες σχετικά με τις προηγούμενες καλλιέργειες που είχαν πραγματοποιηθεί στις οικείες εκτάσεις. Επιπλέον, κατά την άποψή τους, η αρμόδια αρχή δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει εναντίον τους πληροφορίες τις οποίες είχε αρνηθεί να τους παράσχει.

21. Το καθού αντέτεινε ότι δεν μπορούσε να παράσχει τις πληροφορίες σχετικά με τις προγενέστερες καλλιέργειες χωρίς να παραβεί τις υποχρεώσεις του έναντι του Nicholson και του συνδίκου της πτωχεύσεως. Είχε εντούτοις την υποχρέωση να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες αυτές για να εξακριβώσει αν οι εκτάσεις που οι προσφεύγοντες είχαν θέσει σε αγρανάπαυση ήταν επιλέξιμες.

22. Στο πλαίσιο της διαδικασίας της κύριας δίκης, το καθού υποστήριξε επιπλέον, πράγμα που δέχθηκε το παραπέμπον δικαστήριο, ότι οι προσφεύγοντες θα μπορούσαν να εξακριβώσουν κατά πόσον οι υπό αγρανάπαυση εκτάσεις ήταν επιλέξιμες αν είχαν χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες που τους είχε επιτρέψει να συγκεντρώσουν ο έλεγχος που είχαν διενεργήσει το θέρος του 1995, καθώς και τις πληροφορίες που τους είχε παράσχει η αρμόδια αρχή τον Νοέμβριο του 1995. Το εν λόγω δικαστήριο έκρινε πάντως ότι, αν οι πρόσθετες πληροφορίες που ζητούσαν οι προσφεύγοντες τους είχαν παρασχεθεί πριν από την σπορά της ανοίξεως του 1996, αυτοί θα είχαν επιλέξει να προβούν στην παύση της καλλιέργειας μόνον των επιλέξιμων εκτάσεων, το δε γεγονός ότι δεν ενήργησαν κατά τον τρόπο αυτό μπορεί κατά συνέπεια να αποδοθεί άμεσα στο ότι οι πρόσθετες πληροφορίες που είχαν ζητήσει δεν τους παρασχέθηκαν.

23. Για να μπορέσει να αποφανθεί αν η αρμόδια αρχή ήταν υποχρεωμένη να διαβιβάσει στους προσφεύγοντες τις αιτούμενες πληροφορίες και αν μπορούσαν να επιβληθούν κυρώσεις παρά την άρνηση διαβιβάσεως των πληροφοριών αυτών, το αιτούν δικαστήριο υπέβαλε στο Δικαστήριο τρία προδικαστικά ερωτήματα.

IV — Τα προδικαστικά ερωτήματα

«1) α) Τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3508/92, σε συνδυασμό με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, επιτρέπουν τη σε τρίτους κοινοποίηση των πληροφοριών που εμπεριέχονται σε μηχανογραφημένη βάση δεδομένων η οποία έχει δημιουργηθεί κατ' εφαρ-

μογήν του άρθρου 2 και αφορούν δεδομένα που έχουν παρασχεθεί από ή για λογαριασμό προηγούμενου αιτούντος την καταβολή πληρωμών για αρόσιμες εκτάσεις (Arable Area Payments);

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του ανωτέρω ερωτήματος, η κοινοποίηση στην οποία υποχρεούται εκ του νόμου να προβαίνει η αρμόδια αρχή περιορίζεται, όσον αφορά τα πρόσωπα στα οποία μπορούν να κοινοποιηθούν οι πληροφορίες αυτές,

i) στα πρόσωπα που είναι εξουσιοτημένα από τον προηγούμενο αιτούντα επί του κυρίου εντύπου το οποίο χρησιμοποιείται στο Ηνωμένο Βασίλειο (UK Base Form), και/ή

ii) στα πρόσωπα που ζητούν τις πληροφορίες αυτές με την ευκαιρία της αιτήσεως χορηγήσεως ενισχύσεως υπέρ της γεωργίας η οποία αναφέρεται στις ίδιες εκτάσεις με εκείνες του προηγούμενου αιτούντος, ακόμη και όταν αυτός αρνείται να παράσχει τις πληροφορίες αυτές,

και όσον αφορά τις πληροφορίες που μπορούν να κοινοποιηθούν:

iii) στις πληροφορίες που δεν έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα από εμπορικής απόψεως, και/ή

iv) στις πληροφορίες των οποίων η κοινοποίηση είναι αναγκαία για να εξασφαλισθεί ότι το πρόσωπο που τις ζητεί μπορεί, λαμβάνοντας εύλογα μέτρα, να αποφύγει την επιβολή κυρώσεων συνδεόμενων με την αίτησή του για την καταβολή ενισχύσεων υπέρ της γεωργίας;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, στοιχείο α', και εφόσον οι αρμόδιες αρχές παρανόμως παρέλειψαν να κοινοποιήσουν τις αιτούμενες πληροφορίες σε περίπτωση κατά την οποία το οικείο πρόσωπο θα είχε θέσει υπό αγρανάπαυση μόνον τις επιλέξιμες εκτάσεις αν είχε λάβει τις πληροφορίες αυτές, αυτός και μόνον ο λόγος αρκεί για να καταστήσει παράνομη την επιβολή κυρώσεων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92;

3) Ανεξαρτήτως του εάν η παράλειψη της κοινοποιήσεως των πληροφοριών από τις αρμόδιες αρχές ήταν νόμιμη ή παράνομη, οι αρχές αυτές μπορούν να χρησιμοποιήσουν, έναντι ενός προσώπου, πληροφορίες τις οποίες είχαν αρνηθεί να του παράσχουν παρά τις σχετικές αιτήσεις του;»

V — Επιχειρήματα των διαδίκων

24. Όσον αφορά το πρώτο ερώτημα, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 3 του κανονισμού 3508/92 πρέπει να «ερμηνευθεί» υπό την έννοια ότι «υποχρεώνει» τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν την πρόσβαση στα στοιχεία που καταγράφονται στη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων κατόπιν αιτήσεως υποβαλλόμενης στην αρμόδια αρχή. Κατά την άποψή τους, η ερμηνεία αυτή είναι συμβατή με τον κύριο στόχο του κανονισμού, ο οποίος συνίσταται στην πρόληψη της απάτης, και ανταποκρίνεται στους στόχους της κοινής γεωργικής πολιτικής και στις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, όπως οι αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχειρίσεως, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας.

25. Κατά την άποψη των προσφευγόντων, από το άρθρο 9 (προστασία των δεδομένων) του κανονισμού 3508/92 δεν μπορούν να συναχθούν περιορισμοί της υποχρεώσεως κοινοποιήσεως των δεδομένων. Τέτοιοι περιορισμοί μπορούν να προβληθούν, ελλείψει ρητών διατάξεων, μόνον κατόπιν λεπτομερώς αιτιολογημένης αποφάσεως σχετικά με τη στάθμιση των οικείων συμφερόντων. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει επίσης να τηρείται η αρχή της αναλογικότητας, και επομένως επιτρέπεται να γίνεται χρήση μόνον των αναγκαίων μέσων για την προάσπιση αντιτιθεμένων συμφερόντων. Δεδομένου όμως ότι εν προκειμένω δεν έγινε επίκληση τέτοιων λόγων, η αρχική άρνηση κοινοποιήσεως των δεδομένων δεν είναι δικαιολογημένη.

26. Όσον αφορά το δεύτερο ερώτημα, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι, εφόσον η αρμόδια αρχή δεν κοινοποίησε τα αιτούμενα δεδομένα, αντίθετα προς τον κανονισμό 3508/92 και συνεπώς «παρανόμως», δεν μπορούσε να επιβάλει κυρώσεις βάσει των δεδομένων αυτών δυνάμει του κανονισμού 3887/92. Επιπλέον, ή επικουρικώς, υποστηρίζεται ότι οι κυρώσεις στερούνταν σαφούς και αναμφισβήτητης νομικής βάσεως. Τέλος, η αρμόδια αρχή υπερέβη τις αρμοδιότητές της και/ή προσέβαλε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγόντων και/ή επέβαλε δυσανάλογες κυρώσεις. Εν πάση περιπτώσει, μια αρχή δεν μπορεί να στηριχθεί στη δική της «παράνομη» συμπεριφορά για να δικαιολογήσει την επιβολή κυρώσεων. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες είχαν ζητήσει την κοινοποίηση ορισμένων δεδομένων και το αίτημά τους απερρίφθη, δεν μπορούν να επιβληθούν οι ίδιες κυρώσεις με εκείνες που θα επιβάλλονταν σε περίπτωση αμέλειας και συγγνωστής πλάνης.

27. Όσον αφορά το τρίτο ερώτημα, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η άρνηση κοινοποιήσεως των δεδομένων είναι αντίθετη προς τους στόχους του κανονισμού 3887/92 και/ή προς τις γενικές αρχές του δικαίου, ειδικότερα προς τις αρχές της διαφάνειας, του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, και συνεπώς είναι «παράνομη». Εν πάση περιπτώσει, η αρμόδια αρχή δεν μπορεί να στηρίξει τις επιβληθείσες κυρώσεις σε πληροφορίες οι οποίες δεν κοινοποιήθηκαν στους προσφεύγοντες, παρά το ότι είχαν υποβάλει προς τούτο ειδικό αίτημα. Αν τα αιτηθέντα στοιχεία είχαν κοινοποιηθεί στους προσφεύγοντες, το έντυπο της αιτήσεως δεν θα περιείχε ανακριβείς δηλώσεις.

28. Κατά την άποψη της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, το άρθρο 3 (μηχανογραφημένη βάση δεδομένων) πρέπει να αναγνωστεί σε συνδυασμό με το άρθρο 9 (προστασία των δεδομένων) του κανονισμού 3508/92. Εφόσον το άρθρο 9 απαιτεί την προστασία των δεδομένων, το άρθρο 3 δεν μπορεί να συνεπάγεται την ελεύθερη πρόσβαση στα δεδομένα αυτά. Εφόσον τα δεδομένα καταγράφονται ενόψει διοικητικών ελέγχων, χρήση τους μπορεί να γίνει από τις αρμόδιες αρχές μόνον στα πλαίσια της διαχειρίσεως του ολοκληρωμένου συστήματος. Αυτή η ερμηνεία του άρθρου 3 επιρρωννύεται από την έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού, κατά την οποία η μηχανογραφημένη βάση δεδομένων δημιουργήθηκε *ιδίως για να επιτρέπεται η διενέργεια διασταυρούμενων ελέγχων*[7]. Σκοπός του άρθρου 3 είναι να παρέχεται η δυνατότητα στις αρχές να διαχειρίζονται ορθά το ολοκληρωμένο σύστημα και όχι να κοινοποιούνται πληροφορίες στους παραγωγούς. Η επιβαλλόμενη από το άρθρο 9 προστασία των δεδομένων συνδέεται επίσης με τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των δεδομένων τα οποία προστατεύονται δυνάμει του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου (προστασία της ιδιωτικής ζωής). Οι παρεχόμενες από τους αιτούντες πληροφορίες αποτελούν γενικώς στοιχεία ευαίσθητα από εμπορική άποψη, τα οποία παρέχονται εμπιστευτικώς στις αρχές. Κατά συνέπεια, η δυνατότητα κοινοποιήσεως εμπιστευτικών στοιχείων περιορίζεται από το άρθρο 9.

29. Κατά την άποψη της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, η έκταση της προστασίας των δεδομένων δεν προκύπτει από το άρθρο 9, το οποίο ουδεμία διάταξη περιλαμβάνει συναφώς, αλλά από το ισχύον σε κάθε κράτος μέλος δίκαιο, τηρουμένου του πνεύματος και του σκοπού του ολοκληρωμένου συστήματος.

30. Η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου εκκινεί επομένως από την αρχή ότι τα συλλεγόμενα στοιχεία είναι κατά γενικό κανόνα εμπιστευτικά, δεδομένου ότι οι αιτούντες πρέπει να έχουν τη βεβαιότητα ότι τα στοιχεία αυτά καταγράφονται μόνον για διοικητικούς σκοπούς και δεν κοινοποιούνται κατ' αρχήν σε τρίτους. Παρέκκλιση από την αρχή αυτή μπορεί να υπάρξει μόνον με τη συναίνεση του ενδιαφερομένου ή αν το απαιτεί το γενικό συμφέρον. Κατά την άποψη του Ηνωμένου Βασιλείου, ουδεμία από τις περιπτώσεις αυτές συντρέχει εν προκειμένω. Εφόσον ο Nicholson δεν συνήνεσε στην κοινοποίηση των στοιχείων, η αρμόδια αρχή έκρινε ότι δεν ήταν σε θέση να ικανοποιήσει πλήρως το αίτημα των ενδιαφερομένων. Πάντως, για να αποφευχθεί η επιβολή κυρώσεων στους αιτούντες, κοινοποιήθηκαν πληροφορίες σε εύλογο βαθμό σχετικά με την έκταση των αγροκτημάτων. Η στάθμιση των οικείων συμφερόντων — προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών αφενός και ανάγκη διαθέσεως δεδομένων ενόψει της αιτήσεως αντισταθμιστικών πληρωμών αφετέρου — οδήγησε στη μη κοινοποίηση των βασικών αυτών δεδομένων.

31. Κατά την άποψη της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, το δεύτερο ερώτημα καθίσταται επομένως άνευ αντικειμένου. Αν έπρεπε εντούτοις να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 3887/92, κυρώσεις πρέπει να επιβληθούν έστω και αν ουδέν σφάλμα μπορεί να καταλογιστεί στον αιτούντα. Εφόσον το ολοκληρωμένο σύστημα σκοπεί στην πρόληψη της απάτης, πρέπει να επιβάλλονται κυρώσεις για κάθε

7 — Η υπογράμμιση από την Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου στις γραπτές παρατηρήσεις της.

ανακριβές στοιχείο περιλαμβανόμενο στο έντυπο της αιτήσεως.

32. Κατά συνέπεια, η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου υποστηρίζει ότι στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι οι κυρώσεις μπορούν να στηρίζονται σε δεδομένα των οποίων ο αιτών δεν είχε γνώση. Η αρμόδια αρχή δεν έχει εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τις κυρώσεις και είναι υποχρεωμένη να επιβάλλει κυρώσεις λόγω ανακριβών δεδομένων κατόπιν ψευδών δηλώσεων.

33. Η Επιτροπή υποστηρίζει την άποψη ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν αντιτίθεται εν προκειμένω στην κοινοποίηση των δεδομένων στους προσφεύγοντες. Στηρίζεται στην ιδέα ότι οι προσφεύγοντες θα είχαν προβεί σε αγρανάπαυση μόνον των επιλέξιμων εκτάσεων αν οι αρμόδιες αρχές τούς είχαν κοινοποιήσει τα δεδομένα που είχαν ζητήσει. Προβάλλει τρία επιχειρήματα υπέρ της κοινοποιήσεως των δεδομένων στους προσφεύγοντες.

34. Πρώτον, η αρμόδια αρχή κοινοποίησε τις πληροφορίες στους προσφεύγοντες στο πλαίσιο της αιτιολογήσεως των κυρώσεων, διότι αυτό ήταν αναγκαίο ενόψει του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας. Δεν γίνεται επομένως κατανοητό γιατί οι πληροφορίες αυτές δεν μπορούσαν να κοινοποιηθούν νωρίτερα.

35. Δεύτερον, το άρθρο 3 του κανονισμού 3508/92 δεν αντιτίθεται στην κοινοποίηση των πληροφοριών. Σύμφωνα με το γράμμα της εν λόγω διατάξεως, πρέπει να είναι δυνατή η απ' ευθείας και άμεση πρόσβαση στα στοιχεία αυτά στην *αρμόδια αρχή*[8]. Αυτό συνεπάγεται ότι είναι δυνατή η πρόσβαση στα στοιχεία από πρόσωπα άλλα πλην της ίδιας της αρμόδιας αρχής ή του προσωπικού της. Στο άρθρο 9 διατυπώνεται απλώς κατά τρόπο γενικό η αρχή της προστασίας των στοιχείων, χωρίς να περιλαμβάνονται συγκεκριμένες διευκρινίσεις. Μπορεί να υπάρξει άρνηση κοινοποιήσεως των στοιχείων μόνον αν τέτοια κοινοποίηση αντίκειται προς υπέρτερα συμφέροντα του ενδιαφερομένου.

36. Τρίτον, από τη στάθμιση των συμφερόντων τα οποία διακυβεύονται εν προκειμένω, συνάγεται το συμπέρασμα ότι τα δεδομένα θα έπρεπε να κοινοποιηθούν. Ο κανονισμός 3508/92 ουδεμία ένδειξη περιλαμβάνει βέβαια όσον αφορά τον τρόπο σταθμίσεως των διακυβευομένων συμφερόντων. Η οδηγία όμως 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών[9] — η οποία εντούτοις δεν εφαρμοζόταν ακόμη στην προκειμένη περίπτωση —, είναι περισσότερο συγκεκριμένη. Σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας αυτής, μπορούν να κοινοποιηθούν δεδομένα σε τρίτους αν αυτό εξυπηρετεί νόμιμα συμφέροντα και αν τα συμφέροντα

8 — Υπογραμμίζεται από την Επιτροπή στις γραπτές παρατηρήσεις της.
9 — ΕΕ L 281, σ. 31.

ή τα δικαιώματα του ενδιαφερομένου δεν αντιτίθενται σε τέτοια κοινοποίηση [10].

37. Οι προσφεύγοντες χρειάζονταν τις πληροφορίες για να μπορούν να ζητήσουν αντισταθμιστικές πληρωμές σύμφωνα με τον κανονισμό 1765/92 και να αποφύγουν την επιβολή κυρώσεων. Τα δεδομένα για τα οποία πρόκειται στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν αφορούσαν πλέον τη νομική κατάσταση του Nicholson, και επομένως τα συμφέροντά του δεν μπορούσαν πλέον να υπερισχύουν. Η κοινοποίηση των δεδομένων θα μπορούσε απεναντίας να επιτρέψει στους προσφεύγοντες να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, χωρίς αυτό να θίγει τον Nicholson. Η υποχρέωση κοινοποιήσεως των πληροφοριών υφίσταται συχνά σε άλλους νομικούς τομείς, όπως το ασφαλιστικό δίκαιο, το δίκαιο των αξιογράφων και το εργατικό δίκαιο. Στα παραδείγματα αυτά, πρόκειται για πληροφορίες που αφορούν τις υποχρεώσεις και την ευθύνη των ιδιωτών. Η παρούσα υπόθεση αφορά επίσης ζητήματα ευθύνης (κυρώσεις) και υποχρεώσεων (αγρανάπαυση επιλέξιμων εκτάσεων). Εν πάση περιπτώσει, τα δεδομένα θα μπορούσαν να είχαν διαβιβαστεί στους προσφεύγοντες μέσω του αλφαριθμητικού συστήματος [11] που προβλέπεται στο άρθρο 4 του κανονισμού 3508/92, και επομένως θα αποκλειόταν κατάχρηση από τρίτους, δεδομένου ότι αυτοί ουδεμία σχέση θα μπορούσαν να αποδείξουν μεταξύ των κοινοποιηθεισών πληροφοριών και του πρώην μισθωτή (του Nicholson).

38. Όσον αφορά το δεύτερο και το τρίτο ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ουδεμία κύρωση μπορούσε να επιβληθεί βάσει πληροφοριών των οποίων δεν είχε γνώση ο προσφεύγων παρά το σχετικό αίτημά του. Διαφορετικά, θα συνέτρεχε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγόντων οι οποίοι δεν θα είχαν πρόσβαση στα δεδομένα βάσει των οποίων επιβλήθηκαν κυρώσεις. Αν και εν προκειμένω τίθεται το ερώτημα ποιες πληροφορίες μπορούσαν να κοινοποιηθούν ώστε να αποφευχθεί η επιβολή κυρώσεων, έπρεπε να ληφθούν υπόψη το δικαίωμα ακροάσεως και τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγόντων. Και από την άποψη της οικονομίας της διαδικασίας, θα ήταν σκόπιμο να είχαν λάβει νωρίτερα γνώση των δεδομένων οι προσφεύγοντες, ώστε να αποφευχθεί η δαπανηρή διοικητική διαδικασία σχετικά με τις κυρώσεις. Εφόσον ο άμεσος λόγος της επιβολής των κυρώσεων ήταν η άρνηση της αρμόδιας αρχής να κοινοποιήσει τα δεδομένα, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστούν τις συνέπειες της αρνήσεως αυτής. Εφόσον η αρμόδια αρχή δεν ενήργησε νομίμως αρνούμενη να κοινοποιήση τα δεδομένα, δεν μπορεί να στηριχθεί στα δεδομένα αυτά για να επιβάλει κυρώσεις.

10 — Το άρθρο 7 της οδηγίας 95/46 προβλέπει τα εξής:
«Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να γίνεται μόνον εάν:
α) το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα έχει δώσει τη ρητή συγκατάθεσή του ή
[...]
στ) είναι απαραίτητη για την επίτευξη του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα, υπό τον όρο ότι δεν προέχει το συμφέρον ή τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα που χρήζουν προστασίας [...]».

11 — Αλφαριθμητικό σημαίνει: κωδικοποιημένο σε δεκαδικούς αριθμούς και γράμματα.
Το άρθρο 4 στο οποίο αναφέρεται η Επιτροπή προβλέπει τα εξής:
«Το αλφαριθμητικό σύστημα αναγνώρισης των αγροτεμαχίων δημιουργείται με βάση κτηματολογικά σχέδια και έγγραφα, άλλες χαρτογραφικές αναφορές ή με βάση αεροφωτογραφίες, δορυφορικές εικόνες ή άλλα ισοδύναμα αποδεικτικά στοιχεία ή βάσει συνδυασμού αυτών των στοιχείων.»

VI — Νομική εκτίμηση

1. *Επί του πρώτου ερωτήματος*

39. Με το πρώτο ερώτημά του — το οποίο πρέπει να εξεταστεί ομού με τα υποερωτήματα —, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν οι παραγωγοί αροτραίων καλλιεργειών δικαιούνται, υπό τις συνθήκες της προκειμένης περιπτώσεως, να τους κοινοποιηθούν πληροφορίες οι οποίες είναι καταγεγραμμένες σε μηχανογραφημένη βάση δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού 3508/92. Οι ιδιαίτερες συνθήκες της προκειμένης περιπτώσεως συνίστανται ιδίως στο γεγονός ότι οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης εκμεταλλεύονται για πρώτη φορά τις εν λόγω εκτάσεις. Το άρθρο 9 (προστασία των δεδομένων) του κανονισμού 3508/92 θα μπορούσε να μην επιτρέπει την κοινοποίηση των πληροφοριών σχετικά με την προγενέστερη χρήση των εκτάσεων.

40. Δεν προκύπτει σαφώς από το άρθρο 3, παράγραφος 1, και από το άρθρο 9 του κανονισμού 3508/92 ότι οι αιτούμενες από τους προσφεύγοντες πληροφορίες θα μπορούσαν να κοινοποιηθούν. Πρέπει να γίνει δεκτή η άποψη της Επιτροπής, κατά την οποία, από τη διατύπωση του άρθρου 3, παράγραφος 1 — που προβλέπει ότι η βάση δεδομένων πρέπει ιδίως να επιτρέπει την απ' ευθείας και άμεση πρόσβαση στα στοιχεία *τα οποία διαθέτει η αρμόδια αρχή* —, συνάγεται ότι πρόσβαση στα στοιχεία μπορούν να έχουν επίσης πρόσωπα άλλα πλην εκείνων που είναι στην υπηρεσία της αρμόδιας αρχής. Αυτό δεν σημαίνει εντούτοις ότι μπορεί να πρόκειται για εξωτερικά τρίτα πρόσωπα. Από την έκτη αιτιολογική σκέψη[12] προκύπτει ότι τα δεδομένα δεν χρησιμοποιούνται μόνον για την εξέταση των αιτήσεων ενισχύσεως αλλά ότι, πέραν του διοικητικού πλαισίου, χρησιμοποιούνται επίσης για τη διενέργεια ελέγχων. Οι έλεγχοι μπορούν βεβαίως να διενεργούνται από υπηρεσία άλλη πλην εκείνης που εξετάζει τις αιτήσεις. Πρέπει συναφώς να γίνει δεκτή η άποψη της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, αν και ούτε η εκτίμηση αυτή θεμελιώνει απεναντίας γενική απαγόρευση κοινοποιήσεως των πληροφοριών σε τρίτους.

41. Δεν μπορεί επίσης να συναχθεί από το άρθρο 9, δυνάμει του οποίου οι πληροφορίες εμπίπτουν στην προστασία των δεδομένων, ότι η αρμόδια αρχή μπορεί ή όχι να κοινοποιήσει πληροφορίες. Είναι βέβαια δυνατό να υποστηριχθεί ότι, αν υπήρχε γενική απαγόρευση κοινοποιήσεως των πληροφοριών, η προστασία των δεδομένων δεν θα ήταν πλέον αναγκαία. Η μνεία των *αναγκαίων* μέτρων θα μπορούσε επίσης να υποδηλώνει ότι η κοινοποίηση των πληροφοριών δεν αποκλείεται κατ' ανάγκη κατά τρόπο γενικό. Εν πάση περιπτώσει, η διατύπωση των δύο άρθρων δεν είναι επαρκώς σαφής ώστε να είναι δυνατή η απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα.

42. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, σε περίπτωση ασαφών ή αμφισήμαντων εννοιών, πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψη το πνεύμα και ο σκοπός της οικείας νομοθετικής

12 — Η έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3508/92 έχει την ακόλουθη διατύπωση:
«η διαχείριση των δεδομένων που έχουν συλλεγεί καθώς και η επεξεργασία τους για την επαλήθευση των αιτήσεων για ενισχύσεις απαιτούν τη δημιουργία αξιόπιστων μηχανογραφημένων βάσεων δεδομένων που επιτρέπουν ιδίως τους διασταυρωνόμενους ελέγχους».

ρυθμίσεως [13]. Από τις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 3508/92 προκύπτει ότι σκοπός του είναι να καταστήσει αποτελεσματικότερα τα μέτρα διαχειρίσεως και ελέγχου. Η αποτελεσματικότητα συνίσταται επίσης σε μια ταχεία και απλοποιημένη διοικητική διαδικασία, χωρίς υπερβολικό κόστος για τις αρχές, χωρίς επανειλημμένες αιτήσεις πληροφοριών και χωρίς εκ των υστέρων διορθώσεις. Οι αιτούντες πρέπει επίσης να μπορούν να επωφελούνται από τις απλουστεύσεις, όπως αυτό προκύπτει από την πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3887/92, έστω και αν αυτή αναφέρεται σε διαφορετικό θέμα [14]. Μόνον αν τα στοιχεία που πρέπει να παράσχει ο κάτοχος εκμεταλλεύσεως σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 3508/92 είναι εξ αρχής πλήρη και ακριβή — και προς τούτο χρειάζονται σε ορισμένες περιπτώσεις πληροφορίες εκ μέρους της αρμόδιας αρχής —, είναι δυνατό να γίνει λόγος για αποτελεσματική διαδικασία.

43. Από τις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 3508/92 προκύπτει επιπλέον ότι στόχος του είναι όχι μόνον η κύρωση των ανωμαλιών, αλλά επίσης η αποφυγή τους. Αυτό ιδίως επιτρέπει τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι η αρμόδια αρχή είναι υποχρεωμένη να συμβάλλει ενεργώς, ήδη από το στάδιο της αιτήσεως, στον κανονικό χαρακτήρα των στοιχείων, παρέχοντας τις σχετικές πληροφορίες. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί ακόμη να συντρέχει υποχρέωση κοινοποιήσεως όταν ο αιτών έχει απόλυτη ανάγκη των στοιχείων για να υποβάλει αίτηση ενισχύσεως ή να αποφύγει την επιβολή κυρώσεων και όταν τα δικαιώματα τρίτων — ειδικότερα εκείνα που εμπίπτουν στην προστασία των δεδομένων — δεν αντιτίθενται σε τέτοια κοινοποίηση, πράγμα που πρέπει να εξετάζεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση με τη στάθμιση των διακυβευομένων συμφερόντων.

44. Οι γενικές αρχές της προστασίας των δεδομένων επιβεβαιώνουν επίσης την ανάλυση αυτή. Δυνάμει της γενικής αρχής της διαφάνειας της κρατικής διοικήσεως, η διαφάνεια μπορεί να περιοριστεί μόνον εφόσον συντρέχουν συγκεκριμένοι λόγοι. Πρέπει επομένως να σταθμιστούν τα διακυβευόμενα συμφέροντα στην προκειμένη περίπτωση, διότι η αρχή της προστασίας των δεδομένων υπό την αφηρημένη της μορφή δεν αρκεί. Δεδομένου ότι το άρθρο 9 δεν περιλαμβάνει ουδεμία περαιτέρω διευκρίνιση σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής και το περιεχόμενο της προστασίας των δεδομένων, απόκειται κατ' αρχήν στα κράτη μέλη να λάβουν τα ενδεικνυόμενα μέτρα. Τα κράτη δεν μπορούν πάντως να υπερβούν ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου [15], πράγμα που επιβεβαιώνεται άλλωστε από την οδηγία 95/46 σχετικά με την προστασία των δεδομένων [16]. Η οδηγία αυτή δεν ίσχυε βεβαίως ακόμη κατά τον χρόνο των επίμαχων περιστατικών, οι διατάξεις της όμως μπορούν να ληφθούν υπόψη στα πλαίσια της περαιτέρω συλλογιστικής, διότι η οδηγία περί προστασίας των δεδομένων — σύμφωνα με τη δέκατη και την ενδέκατη αιτιολογική της σκέψη — δεν εισάγει νέες αρχές του δικαίου, αλλά συγκεκριμενοποιεί τις υπάρχουσες νομικές αντιλήψεις.

45. Για να μπορούν να κοινοποιούνται πληροφορίες εμπίπτουσες στην αρχή της προστασίας των δεδομένων χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του ενδιαφερομένου, πρέπει πάντως να πληρούνται περισσότερες προϋποθέσεις.

13 — Αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1999, C-223/98, Adidas (Συλλογή 1999, σ. I-7081, σκέψη 23), και της 28ης Οκτωβρίου 1999, C-6/98, ARD (Συλλογή 1999, σ. I-7599, σκέψη 27 και οι εκεί περιλαμβανόμενες παραπομπές).

14 — Η πέμπτη αιτιολογική σκέψη αρχίζει με την εξής διατύπωση: «για να απλοποιηθεί, όσο είναι δυνατόν, η εργασία των κατόχων εκμεταλλεύσεων [...]».

15 — Απόφαση Adidas (μνημονευθείσα ανωτέρω στην υποσημείωση 14).

16 — Μνημονευθείσα ανωτέρω στην παράγραφο 36 και στις υποσημειώσεις 10 και 11.

46. Αυτό συνεπάγεται εν προκειμένω ότι ο αιτών πληροφορίες πρέπει να έχει άμεση ανάγκη των δεδομένων αυτών για να εκπληρώσει υποχρέωσή του κατά την έννοια του κανονισμού 3508/92. Εξυπακούεται ότι τρίτοι, όπως ιδιώτες δανειστές, φορολογικές αρχές ή υπηρεσίες αρμόδιες για το περιβάλλον, που μπορούν να έχουν συμφέρον, δικαιολογούμενο από λόγους άλλους πλην εκείνων που απορρέουν από τον κανονισμό, να έχουν στη διάθεσή τους ορισμένα δεδομένα, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές. Ο κάτοχος εκμεταλλεύσεως όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 3508/92, ο οποίος χρειάζεται πληροφορίες για να προσκομίσει τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 6 του κανονισμού αυτού, είναι πρόσωπο το οποίο δικαιούται τις πληροφορίες αυτές.

47. Πρέπει κατόπιν να είναι βέβαιο ότι ο αιτών πληροφορίες δεν μπορεί να τις λάβει με άλλο τρόπο. Το γεγονός αυτό δεν αμφισβητείται στην προκειμένη περίπτωση. Πρέπει βέβαια να συμμεριστούμε την άποψη του καθού και του αιτούντος δικαστηρίου ότι οι προσφεύγοντες θα μπορούσαν να διαπιστώσουν, κατά την εξέταση των γεωργικών εκτάσεων το θέρος του 1995, σε συνδυασμό με τα στοιχεία τα οποία πράγματι προσκόμισε μεταγενέστερα η αρμόδια αρχή, τι καλλιέργειες είχε πραγματοποιήσει ο προηγούμενος κάτοχος της εκμεταλλεύσεως. Είναι άνευ σημασίας για ποιο λόγο οι προσφεύγοντες δεν προέβησαν στις διαπιστώσεις αυτές. Πιθανώς, δεδομένου ότι ανέκτησαν τα δύο αγροκτήματα μόλις στα τέλη Οκτωβρίου 1995, δεν μπόρεσαν να πραγματοποιήσουν οι ίδιοι τη συγκομιδή όπως είχε αρχικά προβλεφθεί. Δεν μπορεί επομένως να τους προσαφθεί ότι δεν προέβησαν νωρίτερα στις αναγκαίες διαπιστώσεις, ήτοι το θέρος του 1995. Αντιστρόφως, το γεγονός ότι ήταν δυνατό να διαπιστωθεί διά γυμνού οφθαλμού τι καλλιέργεια είχε πραγματοποιήσει ο προηγούμενος κάτοχος της εκμεταλλεύσεως αποδεικνύει ότι τα αιτηθέντα στοιχεία δεν ήταν άξια προστασίας μέχρι σημείου που να καθίσταται αδύνατη η κοινοποίησή τους.

48. Μια περαιτέρω προϋπόθεση είναι τα συμφέροντα του αιτούντος πληροφορίες να υπερισχύουν των συμφερόντων του κατόχου των προστατευομένων δεδομένων. Και αυτό επίσης ισχύει εν προκειμένω, διότι τα δεδομένα έχουν για τους προσφεύγοντες ουσιώδη χρηματοοικονομική σημασία. Από τα στοιχεία αυτά εξαρτάται η λήψη ενισχύσεων και η αποφυγή κυρώσεων. Επιπλέον, οι προσφεύγοντες υπέστησαν περαιτέρω απώλεια εισοδημάτων εκ του ότι προέβησαν εσφαλμένα σε αγρανάπαυση εκτάσεων, οι οποίες διαφορετικά θα μπορούσαν να καλλιεργηθούν. Απεναντίας, δεν μπορεί να διαγνωστεί τι συμφέρον είχε ακόμη ο προηγούμενος κάτοχος της εκμεταλλεύσεως να μη κοινοποιηθούν τα δεδομένα. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο εκπρόσωπος των προσφευγόντων ανέφερε ότι οι αιτούμενες πληροφορίες κοινοποιήθηκαν στους προσφεύγοντες στο πλαίσιο της αιτιολογήσεως των κυρώσεων. Δεν προκύπτει πάντως ο λόγος για τον οποίο τα δεδομένα αυτά δεν μπορούσαν να κοινοποιηθούν προηγουμένως, εφόσον κοινοποιήθηκαν εκ των υστέρων.

49. Επιπλέον, πρέπει να είναι δυνατό να διαπιστωθεί ότι η κοινοποίηση των δεδομένων δεν θα επιφέρει ζημία στον κάτοχό τους. Από τα στοιχεία του φακέλου δεν συνάγεται η ύπαρξη ζημίας. Προς αποφυγή οποιασδήποτε ζημίας, θα μπορούσε επίσης να εξεταστεί η δυνατότητα — κωδικοποιημένης — αλφαριθμητικής διαβιβάσεως των αιτούμενων πληροφοριών.

50. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται πάντως να διαπιστώσει αν συντρέχουν οι ανωτέρω

προϋποθέσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές της προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των προσώπων όσον αφορά τη μεταχείριση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

51. Λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της προκειμένης περιπτώσεως και του πνεύματος και του σκοπού του ολοκληρωμένου συστήματος, τα άρθρα 3 και 9 του κανονισμού 3508/92 επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές, αφού προβούν σε στάθμιση των διακυβευομένων συμφερόντων στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων, να θέσουν στη διάθεση νέου αιτούντος τα δεδομένα τα οποία χρειάζεται όσον αφορά τις μέχρι τότε πραγματοποιηθείσες αροτραίες καλλιέργειες, όταν αυτό είναι αναγκαίο για την υποβολή κανονικής αιτήσεως καταβολής αντισταθμιστικών πληρωμών στο πλαίσιο της θέσεως γεωργικών εκτάσεων σε αγρανάπαυση.

2. *Επί του δευτέρου ερωτήματος*

52. Με το δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν το γεγονός ότι η αρμόδια αρχή δεν κοινοποίησε τις αιτούμενες πληροφορίες σε πρόσωπα τα οποία θα είχαν ενεργήσει δεόντως αν διέθεταν τις πληροφορίες αυτές αρκεί για να εμποδίσει εν προκειμένω την επιβολή κυρώσεων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 του κανονισμού 3887/92.

53. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι κυρώσεις οι οποίες απαριθμούνται στο άρθρο 9 του κανονισμού 3887/92 μπορούν επίσης να επιβληθούν όταν ο αιτών δεν προέβη σε ανακριβή δήλωση εκ προθέσεως ή λόγω βαρείας αμελείας. Στην υπόθεση National Farmers' Union κ.λπ.[17], το Δικαστήριο κλήθηκε να αποφανθεί επί του κατά πόσον οι προβλεπόμενες στο άρθρο 9 κυρώσεις μπορούν επίσης να επιβληθούν σε περίπτωση σφαλμάτων που διαπράχθηκαν καλοπίστως. Το Δικαστήριο απάντησε καταφατικά και διαπίστωσε συναφώς ότι οι κυρώσεις δεν παραβίαζαν ούτε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, ούτε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, ούτε την αρχή της αναλογικότητας. Το Δικαστήριο συνήγαγε το συμπέρασμα αυτό κατ' ουσίαν από το πνεύμα και τον σκοπό του κανονισμού 3887/92, ο οποίος, για την αποφυγή της απάτης, προβλέπει την επιβολή κυρώσεων για κάθε ανακριβή δήλωση περιλαμβανόμενη στην αίτηση ενισχύσεως.

54. Τα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υποθέσεως διαφέρουν πάντως από τα πραγματικά περιστατικά της ανωτέρω εκτεθείσας υποθέσεως κατά το ότι, για να μπορέσουν να ζητήσουν κανονικά τις αντισταθμιστικές πληρωμές, οι προσφεύγοντες είχαν ζητήσει από την αρμόδια αρχή δεδομένα τα οποία δεν μπορούσαν να λάβουν με άλλο τρόπο. Σε ανακριβείς δηλώσεις προέβησαν κατόπιν αυτού. Το καθού υποστήριξε ότι ήταν υποχρεωμένο να επιβάλει κυρώσεις δεδομένου ότι δεν διέθετε εξουσία εκτιμήσεως. Δεν μπορώ να είναι τόσο κατηγορηματικός. Από το άρθρο 9, παράγραφος 2, τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού 3887/92 — που εκτέθηκε ανωτέρω στην παράγραφο 10 — προκύπτει ότι οι μειώσεις «δεν εφαρμόζονται αν, για τον καθορισμό της έκτασης, ο κάτοχος της εκμετάλλευσης αποδείξει ότι έχει βασιστεί ορθά σε, αναγνωρισμένες από την αρμόδια αρχή, πληροφορίες». Κατά συνέπεια, είναι

17 — Απόφαση της 17ης Ιουλίου 1997, C-354/95 (Συλλογή 1997, σ. I-4559).

κάλλιστα δυνατό να αντιταχθεί στην αρμόδια αρχή η συμπεριφορά της όταν η αίτηση ενισχύσεως ήταν ανακριβής λόγω των πληροφοριών τις οποίες παρέσχε η εν λόγω αρχή. Δεν μπορούν να επιβληθούν κυρώσεις — οι μειώσεις στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 9, παράγραφος 2 — όταν η αίτηση στηρίζεται σε εσφαλμένες πληροφορίες που παρέσχε η αρμόδια αρχή. Δεν απαιτείται σφάλμα της αρμόδιας αρχής. Αντιστρόφως, το συμπέρασμα αυτό πρέπει επίσης να ισχύει όταν τα περιλαμβανόμενα στην αίτηση στοιχεία ήταν εσφαλμένα διότι ο αιτών ουδεμία πληροφορία έλαβε από την αρμόδια αρχή. Δεν είναι συναφώς καθοριστικό — επίσης κατ' αναλογία — το ότι η αρμόδια αρχή είχε ή όχι το δικαίωμα να κοινοποιήσει τα δεδομένα.

55. Δεδομένου ότι πρόκειται και στην παρούσα περίπτωση για την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου όσον αφορά τις διατάξεις των κανονισμών 3508/92 και 3887/92, πρέπει να τηρηθούν οι γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου, της νομμότητας της διοικήσεως, του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και της αναλογικότητας. Από τις αρχές αυτές προκύπτει ότι μια διοικητική αρχή δεν μπορεί κατ' αρχήν να στηριχθεί σε προηγούμενη αντίθετη συμπεριφορά της για να επιβάλει κυρώσεις. Δεν θα ήταν λογικό να μπορεί η αρμόδια αρχή να επιβάλει κυρώσεις ενώ εγνώριζε, βάσει της αιτήσεως που της είχε υποβληθεί, ότι ο αιτών δεν διέθετε κανένα στοιχείο και ότι δεν μπορούσε πλέον να λάβει τα απαιτούμενα στοιχεία με άλλο τρόπο κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, και επομένως ήταν δυνατό να πιθανολογηθεί βάσιμα ότι οι περιλαμβανόμενες στην αίτηση ενισχύσεως ενδείξεις θα ήταν εσφαλμένες. Σε τέτοια περίπτωση, η παράλειψη της αρμόδιας αρχής — η οποία θα μπορούσε να εμποδίσει τις ανακριβείς δηλώσεις και, λαμβανομένων υπόψη όσων αναπτύχθηκαν ανωτέρω, όφειλε να το πράξει — πρέπει να μπορεί να της αντιταχθεί, κατ' αναλογία προς τις διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 2, τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού 3887/92, όπως στην περίπτωση κατά την οποία τα ανακριβή στοιχεία θα προέρχονταν από την εν λόγω αρχή.

3. *Επί του τρίτου ερωτήματος*

56. Με το τρίτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν μπορούν να επιβληθούν κυρώσεις βάσει πληροφοριών οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν κατά του ενδιαφερομένου και οι οποίες δεν του είχαν παρασχεθεί παρά τα σχετικά αιτήματά του. Η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι περιττή λαμβανομένων υπόψη των απαντήσεων στα δύο πρώτα ερωτήματα. Η χρήση μη κοινοποιηθέντων δεδομένων δεν θα ήταν επίσης δυνατή για την επιβολή κυρώσεων. Αν τα δεδομένα αυτά προβλήθηκαν ως αιτιολογία της επιβολής των κυρώσεων και συνεπώς κοινοποιήθηκαν, αυτό ισοδυναμεί με όψιμη κοινοποίηση η οποία, όπως εκτέθηκε ανωτέρω, είναι αντίθετη προς προγενέστερη συμπεριφορά. Το ίδιο θα ίσχυε αν οι μη κοινοποιηθείσες πληροφορίες δεν είχαν προβληθεί στα πλαίσια της αιτιολογίας της επιβολής των κυρώσεων. Η αιτιολογία θα ήταν τότε ελλιπής και θα έπρεπε να γίνει δεκτή η άποψη της Επιτροπής κατά την οποία οι κυρώσεις δεν θα ήταν εν προκειμένω νόμιμες λόγω ιδίως της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας.

VII — Επί των δικαστικών εξόδων

57. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

VIII — Πρόταση

58. Βάσει των ανωτέρω, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει ως εξής στα υποβληθέντα ερωτήματα:

«1) Τα άρθρα 3 και 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3508/92 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1992, για τη θέσπιση ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων, ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, σε περίπτωση όπως η προκειμένη, να θέσουν στη διάθεση του νέου κατόχου γεωργικής εκμεταλλεύσεως, κατόπιν αιτήσεώς του, προστατευόμενα δεδομένα σχετικά με τις αροτραίες καλλιέργειες τις οποίες πραγματοποιούσε ο προκάτοχός του όταν:

— αυτό είναι αναγκαίο για τον κανονικό χαρακτήρα της αιτήσεως καταβολής αντισταθμιστικών πληρωμών στο πλαίσιο της θέσεως γεωργικών εκτάσεων σε αγρανάπαυση,

— τα δεδομένα δεν μπορούν να αποκτηθούν με άλλο τρόπο,

— τα συμφέροντα του νέου κατόχου της εκμεταλλεύσεως υπερισχύουν έναντι των συμφερόντων του προηγουμένου κατόχου και

— δεν αναμένεται να υποστεί ζημία ο προηγούμενος κάτοχος λόγω της κοινοποιήσεως των δεδομένων.

2) Αν οι αρμόδιες αρχές δεν κοινοποιήσουν τα δεδομένα αυτά σε αιτούντα την καταβολή αντισταθμιστικών πληρωμών στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) 1765/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών, ή καταλήξουν στο συμπέρασμα, αφού εξετάσουν αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις, ότι δεν επιτρέπεται η κοινοποίηση των δεδομένων αυτών, στον αιτούντα ο οποίος προβαίνει σε ανακριβείς δηλώσεις διότι δεν διαθέτει τα δεδομένα αυτά δεν μπορούν να επιβληθούν κυρώσεις κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων.»